

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B. v dovolacom konaní zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., v mene a na účet ktorej koná D., advokát a konateľ, proti povinnej **E.**, bývajúcej v B., **o vymoženie 757,41 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4 Er 2342/2008, o odvolaní a o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 28. mája 2013, sp. zn. 19 CoE 284/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

P povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bánovce nad Bebravou (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnej na vymoženie sumy 757,41 EUR s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. z 26. júna 2006 sp. zn. SR 1922/06 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

Exekučný súd uznesením zo 1. augusta 2012 č. k. 4 Er 2342/2008-31 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, pretože rozhodcovský súd nemal právomoc ho vydať. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenou a povinnou v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasť tejto zmluvy) majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy, t. j. zmluvy, ktorej návrh bol obsahom vopred pripraveného a hromadne používaného tlačiva) a spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľa, keďže ju nútila, v prípade podania žaloby voči nemu oprávnenou na rozhodcovskom súde, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa

ochrany svojich práv na všeobecnom súde. Predmetný rozhodcovský rozsudok je preto nulitým právnym aktom a nemôže byť riadnym exekučným titulom na vykonanie exekúcie.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 28. mája 2013, sp. zn. 19 CoE 284/2012 uznesenie exekučného súdu potvrdil a zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania. Potvrdenie uznesenia o zastavení exekúcie odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi exekučného súdu. Vyporiadal sa aj s jednotlivými (podstatnými) námietkami, ktoré oprávnená uviedla v odvolaní, pričom ich nepovažoval za dôvodné. V súvislosti s odvolacími námietkami oprávnenej uviedol, že z príslušných ustanovení Exekučného poriadku vyplýva povinnosť exekučného súdu počas celého exekučného konania (exekúcie) skúmať materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a veci vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Povinná ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 298/2013, 6 CoE 130/2013, 6 ECdo 292/2013, 6 CoE 134/2013, 6 ECdo 274/2013, 6 CoE 122/2013, 6 ECdo 272/2013, 6 CoE 121/2013, 6 ECdo 283/2013, 6 Co 19/2013, 3 ECdo 156/2013, 3 CoE 28/2013, 3 ECdo 207/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom

rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2015

JUDr. Ivan Machyniak, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková